

KISS BENEDEK
Forradás a hüvelykujjon

*Itt véreztek meg másodjára,
(első a köldöksinór).
Ez kellett még a bigottságra,
mint mikor a tej habzón kiforr.*

*Mindenki kapkodott, az iparosház
tisztessége fenékre esett –
a varrónő Mariska, a Máriás,
szült egy hatujjú kisdedet.*

*Nosza, a doktort ! Csak meg ne tudják!
Szent fogadalmat tett a bába.
S a doktor bácsi fogta a bicskát,
s benyesett a gyermek hüvelykujjába.*

*Megkeresztelni, hisz oly csenevész!
Nagymama hirtelen az ecetest kapta.
Pofimon szétcorgott az egész, s
„Úristen, ez ecet! Szemét kimarja!”*

*De rögtön jött a szentelt víz is,
ami pont ugyanoly üvegben állott,
s ecetmart szememmel azóta is
marónak érzem ez édes világot.*

*Hát vérrel születtem s megvéreztek,
ujjamon a seb gyorsan beforrott.
Tőled kaptam, Uram, duplán kegyelmet,
bár tudod, micsoda hajcihő volt ott,
„a Sátán tette be lábát a házba!” –
szegény nagyanyám összeomlott.*

*Megbékélt aztán, s kunkori hajamat
vad, keleti kézzel markolászta:
„Édes unokám, nem szánom magamat –
menj a világba,
de emlékezz mindig nagyanyádra”!*

Az istenimádó csapzott bivaly

*Nem lázadok, Uram,
add csak rám a keresztet.
Mint súlyemelőnek a normát –
emeld a napi tesztet.*

*Bírom én s frászt hozna rám tán,
ha hirtelen levennéd a súlyokat.
Mint tárnavájó bányászt, ledöntene
a szabad léghuzat.*

*Maga körmén és fogán él a vad,
s azt hittem, nemes vad vagyok én is.
De ha magamra nézek,
látok egy csapzott bivalyt,
ki Téged imád mégis.*

*Ilyen az élet –
mondhatnám fejleszelve.
De nem tudom, mivel szolgáltam rá
ekkora kegyelemre.*

*Mocsarak partján
óvakodom a kártevőktől,
napi lögybölés, langyos víz,
s feleségem jól bekenőcsöl.*

*Úgy fogom föl, mint kitüntetést,
különbén kárhozat csak az egész,
s bőghet az ember, rihat,
míg szemét szedi ki
a légyhad.*

